

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Barbara

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Barbara", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Barbara*, Gyldendal, 1939, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_01-shoot-idm140365626475088/facsimile.pdf (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Barbara

Andreas gjorde en hjælpeløst utaalmodig Bevægelse med sin Krop.

— Havde jeg blot skrevet den Relation, saa vilde jeg ikke tage i Betænkning ...

Sorenskrivaren gik hen til sit Chatol og gav sig sagte fløjtende til at rode i en Skuffe. — Ser du, Andreas, sagde han. Det er ikke, fordi du har fortjent det. Det er heller ikke, fordi jeg anser, at det gunstigt vil bidrage til din Forfremmelse i Flid og nyttige Dyder, at jeg gør dit Arbejde for dig. Men noget maatte gøres. Desuden fandt jeg stor Fornøjelse deri. Endskønt det havde været at ønske, at det var dig, der fandt denne Fornøjelse. Varsaagod. Her er Relationen.

Andreas sturede paa det sirligt skrevne Manuskript, der blev lagt foran ham paa Bordet.

— Saa rejser du med „Fortuna“, ikke? spurgte Sorenskrivaren. Hans Øjne var meget naarvaagent rettet mod Brodersønnen.

— Onkel, De regner mig ikke for meget, og har vel heller ikke Grund dertil. Men Ære i Livet, det har jeg dog.

Med disse sine sidste Ord bruste Andreas en Smule op, og hans store Øjne funkede. Men Johan Hendrik forandrede ikke en Mine, strøg sig bare hastigt over Næsetippen og sagde tørt: — Forklar dig nærmere. Ære er et saa vidløftigt Begreb.

— Skulde jeg smykke mig med laante Fjer? spurgte Andreas og stillede sig i Positur.

— Hæ, enkelte af dine egne Fjer kommer du dog til at stikke imellem! I hvert Fald Swingfjerene! Hele Arbejdet maa jo skrives om, forstaar du nok. For det første, fordi det jo maa være skrevet med din egen Skrift. For det andet fordi det hele Værk trænger til utallige Forbedringer, ikke blot i Henseende til Sprog og Udtrykssmaade, hvori du sagtens vil finde mig altnødig, men ogsaa i selve Ræsonnementet. For i Økonomien, saavel som i al Videnskabelighed, anser jeg mig at være din Undermand. Det er ikkun i Flid, at jeg i denne Vinter har været din Overmand. Hø, kort sagt, dette er kun Materien, jeg har indsamlet for dig, du maa selv ræsonnere over den. Men det mener jeg, at du meget bedre kan gøre nede i København end her — saadan som det nu er blevet.

Andreas' blege Ansigt var mere hjælpeløst end nogensinde. Hans Øjne begyndte igen at blive blanke.

— Onkel, jeg takker Dem for, at De ikke tænker mere ilde om mig end som saa, og har gjort dette til mit bedste.